

Ummæli av Ólavsøkukabarettini 1993:

Bæði stutt og stuttlig er hon

Tá tey gera sum skjótast av, kostar tað eina krónu um minuttin at hyggja at Ólavsøkukabarettini 1993 – og tær 60 krónurnar, ið atgongumerkini kosta, eru væl givnar út. Tað er veruliga stuttligt!

Tað er ikki vika síðani, at undirritaði í einum ummæli skrivaði, at fólk í dag vilja sleppa at flenna, tá tey fara at hyggja at kabarett.

Kann vera, at kabarettir fyrr hava havt aðrar og eisini djúpari meiningar aftanfyri, men tað tykist ikki vera sera framarlaga í huganum á fólki í dag.

Tá tú fert til kabarett, er tað tí tú ætlar tær at hava tað stuttligt eina løtu, samstundis sum tú við tínum – vónandi – sunna látri ert við til at spæla tey, ið kabarettin spælar.

At hetta sera væl kann lata seg gera, er Ólavsøkukabarettin hesaferð eitt sera gott dømi um.

Kabarettbólkurin hevur fangað grundhugsotið, sum í dag er tað fremsta, og saman við bólknum á pallinum kunnu áhoyrararnir/áskoðararnir niðri í salinum njóta hetta til fulnar.

Skansin og Skansin

Byrjanin við Frans og Skansinum er stuttlig, og er

hetta ein hending, ið er so nýggj í fjølmiðlinum, at fólk kenna hetta 'littla' mál aftur: Í Skansinum fert tú ikki at fáa tær Bed & Breakfast, men Bread & Water – júst sum í gamlar dagar – tá tú syndar móti lógini um skelti...

Beint aftan á henda stutta inngang er sjálvur byrjunarsangurin. Lagið er lætt og orðini koma týðiliga fram, so ongum nýtist at spila oyrni út fyri at fáa alt við.

Tey óroyndu klára seg væl

Við í kabarettini hesaferð eru fleiri royndir spælara, ið bæði hava verið á palli í Ólavsøkukabarettini í fjør og Neyðarkabarettini í vár. Men einki aftan fyri hesi stóðu tey nýggju andlitini á pallinum – 'no names...'

Tí gekk kabarettin so leikandi lætt – sum knívur í heitum smøri – og tú varnaðist ikki, at tú hevði sitið í stólinum í fimm korter, tá tey sungu endasangin. Sjálv kabarettin vardi ikki meira

enn ein tíma og fimm minuttir, men við Ólavsøku-gravganginum tók tað sína tíð at fáa fólk inn í salin.

Ein tími er ikki ov stutt. Heldur ein tíma við stuttligum og góðum skemti, enn hálvanannan við rúgvuvís av berari ifyllu.

Ólavsøkukabarettin í ár er stutt – og stuttlig!

Pallskiptini ganga sera væl, og fólkini í salinum sita onga løtu og byta negl, meðan tey biða eftir, hvat nú fer at henda. Alla tíðina fáa kabarettleikararnir hildið fólknum við pallin, og tað er dygg list at duga.

Skilti ikki eitt orð

Tað er næstan einki av innsøgnum, ið dettur niður ímillum, tá talan er um at hava eitt 'poeng'. Kortini er ein av sangnum stórt sæð ónýttur. Tað er tann, ið snýr seg um – varð mælt sagt aftaná – ferðætlanina. Har er fin samanseting av røddum, og tónlistarlaga er einki at filast á framförluna.

Men teksturin er líka

fjarur fyri áhoyrarunum, sum ferðætlanin hevur verið tað fyrri føroyingum og ferðafólki í alt summar! Her hevði trongt til at bót um á ein ella annan hátt, so annað enn felags niðurlagið var at skilja.

Av restini bar ikki til at skilja eitt orð – og tá skal havast í huga, at fleiri óivað eru deyvan enn undirritaði. So gott í tykkum, fái gjørt okkurt við hetta.

Verd at síggja

Samanumtikið fær kabarettin mitt heitasta viðmæli. Hon er góð og stuttlig, og við ikki færri enn 27 ymiskum innsøgnum verða fólkini í salinum ferd gjøgnum stórt sæð alt tað, ið hent er av týðningi í seinastuni.

Og so ikki at forgloyma: Tónleikurin, ið Kim og teir borðreiða við, er enn einaferð bara heilt super!

Tað er sjálv kabarettin eisini: Hon bæði má og skal upplivast...!

Hilmar Jan Hansen

Politiið vápnað

Tey vóru ikki so fá, ið av álvara spilaðu eyguni, tá tey Ólavsøkudag sóu ein politist malandi runt í Havnini í fullari mundering og við byrsu í hondini.

Kortini funnu tey flestu vónandi útav, at talan var um skemt og spæl og einki annað, og at politisturin var sjónleikarin Jákup Veyhe úr bólknum

Skálkabros, ið saman við sjónvarpinum skipaði fyri nøkrum innsøgnum til sendingarnar úr býnum.

Á myndini omanfyri hevur hann júst steðgað einari kvinnu í bili. Fyrst sá hon bangin og ivasom út, men so fataði hon, at hetta var bert spæl, og so slapp hon víðari...

hj.

Málríkir Ólavsøku-dystir

Eins og eingin røtt stevna kann verða hildin, uttan at bæði kapproður og fótbóltur hoyra til, so er tað eisini við Ólavsøkuni.

Hendan var einki undantak, og vórðu spældir tveir stórir dystir. Fyrst Ólavsøkuaftan, tá B36 og KÍ hittust í

dysti um tað stóra steypið, ið er kopi av Europa Cup-steypinum fyri meistaralið. KÍ vann dystin 4-3.

Ólavsøkudag vóru tað so HB og TB, ið hittust á vølli, og her vann HB 5-2. So her gjørdist talan um tvinnar málríkar Ólavsøkudystir.

Líðformaðurin hjá KÍ, Kurt Mørkøre, lýfur her stóra Ólavsøkusteypinum á

